

LASERDISKEN

Prinsensgade 38, 9000 Aalborg - Telefon 98 13 22 22 - Telefax 98 11 49 59 - Postgiro 6 41 93 72

Aalborg 27.05.94

Momsnævnet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

Hermed ankes til Momsnævnet den af Told- og Skatteregion Aalborg pålagte forbrugsbegrænsende afgift på videoplader (LaserDiscs). Den påklagede afgørelse fra Told- og Skattestyrelsen er vedlagt sammen med øvrige bilag (se bilagsoversigt).

Påstand:

Videoplader (LaserDiscs) er ikke grammofonplader og kan derfor ikke i medfør af Lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger pålægges afgift.

Sagsforløb:

- 1984: Aalborg Distrikstoldkammer undersøger afgiftsforholdene for videoplader og konstaterer, at videoplader ikke er belagt med afgift. Telefonisk meddeles, at afgørelsen vil stå ved magt, indtil folketinget træffer anden bestemmelse. Herefter åbner Laserdisken forretning.
- 1987: Lov om forskellige forbrugsafgifter og Lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger ændres. Formålet begrundes i bemærkningerne hertil således:
"Lovforslaget har til formål, ved at ophæve punktafgiften på de nævnte varer, at give danske virksomheder en større afsætning."
Ved lovforslaget halveres afgiften på grammofonplader. Alle afgifter på video- og tv-produkter (herunder videopladespillere og videobånd) afskaffes.
- 1988: Grammofonpladeproduktet CDV, en Compact Disc variant, afgiftsfastsættes efter musikbranchens egen indstilling som en grammofonplade.
- 1993: April:
Johan Schlüter, der er advokat og sekretær for hhv. IFPI, der repræsenterer de førende pladeselskaber i Danmark, og for Foreningen af Danske Videogramdistributører, anmoder Told- og Skattestyrelsen om at skride ind overfor uacceptabel konkurrenceforvridning fra parallelimportører.
- August:
Told- og Skatteregion Aalborg anmoder Laserdisken at benytte brugstarifkoden for grammofonplader, hvorefter der skal betales grammofonpladeafgift. Laserdisken forklarer, at LaserDisc ikke er et grammofonpladeprodukt, men et videoprodukt med samme brugstarifkode som videobånd. Det undersøges.

LASERDISKEN

September:

Efter at have konstateret at Laserdisken benytter den korrekte brugstarifkode, der også gælder for videobånd, og efter at have fået tilsendt en redegørelse for LaserDiscs og CDV'eres tekniske, historiske og brugsmæssige forskelle går regionen alligevel imod Aalborg Toldkammers tidligere afgørelse og pålægger forbrugsbegrænsende afgift med øjeblikkelig virkning med henvisning til, at toldtariffen er uden betydning.

November:

Told- og Skattestyrelsen stadfæster afgørelsen med begrundelse i varens udseende, afspilningsteknik og det lyd- og billedmæssige element.

Anbringende:

- 1: Det bestrides, at videoplader er grammofonplader.
- 2: Afgiften menes at være indført i strid med Grundlovens § 43, idet den ikke er indført ved lov, men er administrativt pålagt af Told- og Skatteregion Aalborg. Ifølge Lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger er kompetencen til at afgøre afgiftsspørgsmål tillagt Momsnævnet.
- 3: Afgiften findes at være en ulovlig konkurrencebeskyttelse i strid med EØF-Traktatens artikel 95. Afgiften stiller filmværker på LaserDisc, som hovedsageligt importeres, væsentligt ringere i konkurrencen med filmværker på videobånd, som hovedsageligt produceres i Danmark.

Ad 1)

Sagens hovedspørgsmål er naturligvis, hvorvidt videoplader er grammofonplader og dermed afgiftsbelagt, og her findes Told- og Skatteregionens afgørelse at være i modstrid med toldvæsenets tidligere syn på begrebet og de øvrige myndigheders syn på begrebet. De nye argumenter forekommer ulogiske og selvmodsigende.

- a) Videoplader har aldrig været grammofonplader. Toldvæsenet står alene i sin nye vurdering. Videoplader kan hverken afspilles på grammofoner eller CD-afspillere, og de indeholder filmværker og ikke musikværker.

Foreningen af Danske Videogramdistributører (FDV) v/Johan Schlüter har i mange år bekæmpet videopladernes udbredelse ved at forsøge at få udlejning forbudt, og så vidt jeg kan se, er hans henvendelse til Told- og Skattestyrelsen årsagen til henvendelsen til Laserdisken og indførelsen af de nye regler. Selvom regeringen støtter FDV's ønske om monopol på udlejning af filmværker, så er alle parter enige om én ting: LaserDiscs er filmværker, som hører under hovedgruppen "kunstneriske værker", mens grammofonplader er "musikalske værker". Det blev fastslået ved dom i 1984, at videogrammer ikke hører under kategorien "musikalske værker".

LASERDISKEN

- b) Told- og Skatteregionen henvendte sig først til Laserdisken i den tro, at Laserdisken handlede med CDV-plader og benyttede den forkerte brugstarifikode. Laserdisken har igennem 10 år korrekt angivet videoplader med samme brugstarifikode som videobånd, idet både videobånd og videoplader hører under begrebet videogrammer, som igen hører under begrebet filmværker. Grammofonplader hører under begrebet musikalske værker.

Internationalt er der heller ikke basis for at kalde videoplader for grammofonplader, og da dette blev bragt på plads, burde sagen have været ude af verden. I stedet har Told- og Skattestyrelsen indført et sæt nye kriterier for at fastholde afgiften.

- c) Da grammofonpladeafgiften blev indført var en grammofonplade fremstillet af vinyl, den blev mekanisk aflæst, og den gengav musikalske værker.

En videoplade er derimod fremstillet af polycarbonat og aluminium, den er optisk aflæst, og den gengiver filmværker.

Alligevel angiver Told- og Skattestyrelsen varens udseende, afspilningsteknik og det lyd- og billedmæssige element som afgørende for afgiftspligten. Samtidig undtages CD-ROM, som ligeledes er optisk aflæst og fremstillet af polycarbonat og aluminium. En videoplade er således på 2 ud af 3 punkter magen til en CD-ROM plade, som er afgiftsfri, mens den på 3 ud af 3 mulige punkter er forskellig fra den oprindelige afgiftsbelagte grammofonplade.

Tilbage står alene det lyd- og billedmæssige element, hvilket kendetegner filmværker og ikke musikalske værker, men såfremt dette ene punkt alligevel er afgørende, må det være en naturlig følge, at der også skal svares afgift for film på videobånd, og den afgift blev specifikt afskaffet ved lov.

- d) Oprindeligt blev grammofonpladeafgiften kaldt vinylafgiften, fordi den kun gjaldt grammofonplader og ikke kassettebånd. Jeg har nyligt set grammofonpladeafgiften betegnet som afgiften på "runde medier". Det svarer delvist til Told- og Skattestyrelsens nye forklaring om baggrunden for afgiften, men det passer stadig dårligt til den oprindelige lovgivning. Ret beset passer både CD-ROM, rundstykker og løbehjul til beskrivelsen "runde medier".

Forklaringen er usandsynlig. Såfremt den var rigtig, ville man være nået til samme resultat i 1984. Udviklingen i lovgivningen siden 1984 er ensidigt gået i retning af *afskaffelse* af afgifter, og senest er det fulgt op af opfordringer til *øget* forbrug. Forbrugsbegrænsende afgift på videoplader er hverken i overensstemmelse med lovens ånd eller bogstav. Da afgifterne på alle øvrige videoprodukter blev fjernet ved lov i 1987, var der ingen afgift på videoplader. Havde der virkelig været en afgift på videoplader på det tidspunkt, er det er nærliggende at tro, at den i så fald var blevet fjernet sammen med de øvrige afgifter. Én ting er helt sikkert: Videoplader er ikke et nyt produkt, og det er ikke et produkt, som *folketinget* har ønsket at afgiftspålægge.

Ad 2)

Det er betænkeligt, at man ikke kan stole på myndighedernes oplysninger. Virksomheden Laserdiskens eksistens bygger på tillid til Aalborg Toldkammers meddelelse. Laserdisken har endvidere været uden mulighed for at udøve sin demokratiske ret til at gøre sine synspunkter gældende, sådan som det er tilfældet ved lovmæssige ændringer.

LASERDISKEN

Ad 3)

Det må afvises, at der ligger objektive kriterier bag afgiftspåleggelsen, idet det er fastslået, at LaserDisc hverken i overensstemmelse med ophavsretslovgivningen eller i overensstemmelse med toldtariffen er sammenlignelig med grammofonplader. Henvisningen til en bestemmelse vedrørende afgifter på Compact Disc produkter er irrelevant. LaserDisc er hverken et nyt produkt eller et Compact Disc produkt. Der var også afgifter på Compact Disc produkter i 1984, da videopladen blev undersøgt, og Compact Disc og videoplader var dengang som nu forskellige produkter.

Told- og Skattestyrelsens interesse i at pålægge LaserDisc en afgift må ses på baggrund af Johan Schlüters henvendelse til Told- og Skattestyrelsen. I forvejen har FDV stævnet Laserdisken i et forsøg på at opnå et konkurrencemæssigt fortrin ved at forbyde udlejning af importerede LaserDiscs, mens indenlandsk fremstillede videobånd godt må udlejes. Den sag afgøres af EU-domstolen. Den danske regering har tidligere efter Johan Schlüters anmodning og vejledning støttet FDV's bestræbelser på at undgå import af videogrammer. Regeringens støtte hertil er indklaget for Kommissionen.

Det er ganske klart, at det ikke har været folketingets hensigt at begrænse forbruget af filmværker, hverken på videobånd eller LaserDisc. Afgiften er snarere et udtryk for Johan Schlüters indflydelse på regeringens forvaltning af lovgivningen og på den beskyttelse, de danske producenter opnår her igennem.

a) Jeg tilslutter mig Johan Schlüters bestræbelser på at bekæmpe uacceptabel konkurrenceforvridning. Jeg vil derfor anmode EU-kommissionen om at indlede søgsmål imod regeringen for brud på EØF-Traktatens artikel 95.

Det gøres specielt gældende, at afgiften er belagt LaserDiscs, som ikke produceres i Danmark, mens det tilsvarende konkurrerende produkt, videobånd, som produceres i Danmark, ikke er afgiftsbelagt. Det er EU-domstolens faste praksis at kende sådanne afgifter i strid med artikel 95.

Det bemærkes, at EU-domstolen lægger specielt vægt på formelle kriterier som toldtariffen, jvf. sag 27/67, hvilket er opfyldt ved ligestillingen mellem LaserDisc og videobånd (og modsat ved uligestillingen mellem LaserDisc og grammofonplader). Det er klart i modstrid med Told- og Skatteregion Aalborgs udtalelse om, at toldtariffen er uden betydning.

EU-domstolen lægger endvidere vægt på, om varerne ud fra et forbrugersynspunkt tjener samme behov, og her er der ingen tvivl om, at film på videobånd og film på LaserDisc er direkte substituerende. Selvom de ved Told- og Skattestyrelsens særegne form for logik ikke måtte anses for lignende, så kan det ikke bestrides, at afgifter på LaserDisc indirekte beskytter videobånd.

Jeg vil gerne have mulighed for at fremføre sagen mundtligt for Momsnævnet. I forventning om, at Momsnævnet er et uafhængigt organ, der objektivt tager stilling til de fremsatte synspunkter, skal jeg afstå fra at indsende anmodningen om søgsmål imod regeringen for brud på EØF-Traktaten i mindst én måned fra dags dato. Såfremt jeg får en tilfredsstillende tilkendegivelse fra Momsnævnet indenfor nævnte frist, skal jeg afstå fra at foranledige et søgsmål gennemført. Jeg vil gerne understrege, at jeg ikke finder nogen glæde ved at stævne eller indgive anmeldelse imod regeringen, og jeg har kun gjort det i de tilfælde, hvor der har været klare beviser for overtrædelse af den danske lovgivning eller EØF-Traktaten. Jeg vil dog også understrege, at jeg som lovlydig borger finder det som min pligt at indgive anmeldelse, når jeg konstaterer ulovligheder.

LASERDISKEN

Bilagsoversigt

- Bilag 1: Meddelelse fra Aalborg Distriktstoldkammer om afgiftsfrihed for videoplader (22. november 1984).
- Bilag 2: Det Europæiske Fællesskab - Bindende Tariferingsoplysning (17. september 1993).
- Bilag 3: Momsnævnets afgørelse om afgiftsberigtigelse af CDV-plader (6. maj 1988).
- Bilag 4: Meddelelse fra Aalborg Distriktstoldkammer om afgiftspålæggelse (17. september 1993).
- Bilag 5: Meddelelse fra Aalborg Distriktstoldkammer om stadfæstelse af afgiftspålæggelsen (17. november 1993).
- Bilag 6: Johan Schlüters skrivelse til Told- og Skattestyrelsen (22. april 1993).
- Bilag 7: Udskrift af fogedbogen, Københavns Byret (3. september 1984).
*Byretten anser ikke videogrammer som omfattet af § 23.
§ 23 omfatter alene litterære og musikalske værker -
herunder grammofonplader.*
- Bilag 8: Meddelelse fra kulturminister Grethe Rostbøll til Kim Behnke (13. april 1992). Se side 2.
*Også kulturministeren skelner imellem musikværker (fx cd'er) og
filmværker (fx videoplader).*
- Bilag 9: Replik v/Johan Schlüter (11. januar 1985). Se side 3.
*Også Johan Schlüter fastslår, at et videogram er et filmværk, der efter
ophavsretslovens § 1 hører under det videre begreb "kunstneriske
værker" - til forskel fra musikalske værker.*
- Bilag 10: Justifikationsstævning v/Johan Schlüter (11. marts 1992). Se side 3.
*Også Johan Schlüter fastslår, at LaserDiscs hører under begrebet
videogrammer.*

Med Venlig Hilsen

Hans Kristian Pedersen